पादयोःपतन्प्रार्थयते नमइतिद्वयेन विज्ञानमेवमात्रामूर्तिर्यस्यतस्मै अतएवसर्वप्रत्ययहेतवे समस्तज्ञानकारणाय किंचपुरुषस्ययेईशाःसुखदुःखा दिप्रापकाःकालकर्मस्वभावादयस्तेषांप्रधानाय नियंत्रे कुतः ब्रह्मणेपरिपूर्णाय किंच अनंतशक्तये अनंताःशक्तयोयस्य यद्वा अनंतामायाख्या शक्तिर्यस्यतस्मै अथवाप्रधानंप्रकृतिः पुरुषस्तत्प्रवर्त्तकः ईशःकालः एतत्त्रितयात्मनेब्रह्मणे वक्ष्यतिचभगवान् प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारःपुरुषःप रःसतोऽभिव्यंजकःकालोब्रह्मतत्त्रितयंत्वहमिति ॥ २९ ॥ सर्वप्रत्ययहेतुत्वमभिव्यंजयंस्तौति नमस्तइति वासुदेवायाधिष्ठात्रे सर्वभूतक्षयाय क्षयःआश्रयःअहंकारश्चप्राणिनामाश्रयः ततश्चाहंकाराधिष्ठात्रेसंकर्षणायेत्यर्थः हृषीकेशेति बुद्धिमनसोरधिष्ठात्रोःप्रद्युम्नानिरुद्धयोरेकीकृत्यप्र

नमोविज्ञानमात्रायसर्वप्रत्ययहेतवे॥ पुरुषेशप्रधानायब्रह्मणेऽनंतशक्तये॥ २९॥ नमस्तेवासुदेवायसर्वभू तक्षयायच॥ हृषीकेशनमस्तुभ्यंप्रपन्नंपाहिमांप्रभो॥ ३०॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअक्रू रस्तुतिर्नामचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः॥ ४०॥ ॥ ७॥ श्रीशुकउवाच स्तुवतस्तस्यभगवानदर्शयित्वा जलेवपुः॥ भूयःसमाहरत्कृष्णोनटोनाट्यमिवात्मनः॥ १॥ सोऽपिचांतर्हितंवीक्ष्यजलादुन्मज्ज्यसत्वरः॥ कृ त्वाचावश्यकंसर्वंविस्मितोरथमागमत्॥ २॥ तमपृच्छद्धृषीकेशःकिंतेदृष्टमिवाद्भुतम्॥ भूमौवियतितोयेवा तथात्वांलक्षयामहे॥ ३॥ अक्रूरउवाच अद्भुतानीहयावंतिभूमौवियतिवाजले॥ त्वयिविश्वात्मकेता निकिंमेऽदृष्टंविपश्यतः॥४॥ यत्राद्भुतानिसर्वाणिभूमौवियतिवाजले॥ तंत्वाऽनुपश्यतोब्रह्मन्किंमेदृष्टमिवा द्भुतम्॥ ५॥

हणम् शरणागतंमांपाहीतिप्रार्थना ॥ ३० ॥ इतिदशमेटीकायांचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एक चत्वारिंशकेऽहन्रजकंप्रविशन्पुरीम् ततोवरानदात्तुष्टःसुदाम्नोवायकस्यच १ सशंकमक्रूरमनःप्रबोध्यस्वधामसंदर्शनसत्कृपातः स्वराजधानीं मथुरामपश्यदलंकृतानंतमहोत्सवाढ्याम् २ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ भूमौवियतिजलेचायावंतिअद्भुतानितानित्वय्येवसंतितंचत्वांपश्यतोमेकिमद्भुत मदृष्टम् अपितुसर्वंदृष्टमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ननुमत्प्राप्तेःपूर्वमेवत्वंविस्मितमुखोलक्षितोऽसि अतोभूमौवियतिजलेवाकिमप्यद्भुतंदृष्टमेवेतिचेदतआ ह यत्राद्भुतानीति यत्रत्वयिसर्वाण्यद्भुतानिसंतितंत्वामिहपश्यतोमेअन्यत्रभूम्यादौकिमद्भुतंदृष्टंत्वांविनानतत्रकिंचिदद्भुतमित्यर्थः ब्रह्मन् हेपरमे श्वरेत्यर्थः ब्रह्मेतिवापाठः ॥ ५ ॥